

Cap a la
II^a ASSEMBLEA
del
PSUC

SOBRE
L'ALLIBERAMENT
DE LA DONA

A LES ORGANITZACIONS DEL PARTIT

CAP A LA II ASSEMBLEA DEL P.S.U.C. SOBRE L'ALLIBERAMENT DE LA DONA

A sis mesos de la I Assemblea, i seguint els acords presos, hem marcat ja una data i unes orientacions per anar cap a una II Assemblea que, amb l'experiència de la primera i el treball fet durant aquest temps dins i fora del Partit en el llarg camí cap a l'alliberament de la dona, pugui sentar les bases per al nostre treball de comunistes en aquest front.

Dues són les tasques que hem de plantejar-nos en aquesta II Assemblea:

En primer lloc, mitjançant l'intercanvi d'experiències i la discussió del treball fet, concretar cada vegada més la nostra política en aquest front, tant en el pla general com en les coses concretes de cada dia.

I en segon lloc, intensificar la lluita a tots els nivells per acabar amb les discriminacions que de paraula i de fet sofreixen encara les dones en el nostre Partit.

CRITERIS PER PREPARAR LES DELEGACIONS

En un esforç més per anar configurant el nostre Partit, com un autèntic partit de masses que guanya cada dia la seva presència pública, hem configurat aquesta II Assemblea com una reunió d'un gran nombre de quadres del Partit, superior als reunits en la primera ocasió, però alhora prou restringida com per permetre una discussió directa i a fons dels temes que més preocupen en aquest front de masses.

Es per això que havíem pensat la vostra presència a la reunió com a delegació, com a portaveu d'una o varies opinions discutides i elaborades en els diferents llocs de treball.

Pensem que aquestes delegacions haurien d'ésser majoritàriament -que no vol dir totalment-, composades per dones, seguint en ordre de prioritats els camarades responsables del moviment obrer i els responsables polítics.

Volem garantir també la presència de dones del camp, encara que pel moment pugui ser voluntarista; tenim moltes esperances en els resultats d'una discussió conjunta.

A fi de facilitar el màxim nombre de camarades amb l'ordre de prioritats que hem assenyalat, creiem convenient que dels llocs en què ja s'està treballant i on regularment es tenen contactes amb la Comissió que per al tema de la dona fins ara ha vingut funcionant, la delegació sigui un xic més reduïda del que li correspondria per la representativitat del seu treball.

En tot cas cada organització pot fer una proposta del nombre de camarades que compondrien la delegació a fi de poder preveure més concretament la seva amplitud.

FORMA DE TREBALL EN L'ASSEMBLEA

Sobre l'ordre del dia que adjuntem, suggerim una intervenció per delegació, exposant alhora el treball fet en el lloc que representi i els principals inconvenients amb que s'ha topat.

Després, en un segon torn d'intervencions i un tercer si cal, les opinions ja seran personals i giraran entorn del que hagin dit els companys.

Amb les opinions majoritàries expressades al llarg de les intervencions, una comissió elegida a la mateixa reunió hauria de preparar una declaració que l'Assemblea pogués aprovar com a darrer punt de l'ordre del dia. Després, aquesta declaració seria sotmesa a l'aprovació del Comitè Central i es passaria a la resta de l'organització.

Com que la tasca és molta i suposem que ens caldran moltes hores de discussió per arribar, partint d'experiències tan diferents, a perfilar una perspectiva comuna, proposem que tots fem un esforç per començar la reunió a primera hora del matí i, sense sortir del local, acabar la reunió a les 8 del vespre.

La direcció concreta de l'assemblea continuarà portant-la la Comissió fins ara encarregada d'aquesta feina, a part dels camarades que el Comitè Executiu cregui convenient

que hi siguin presents. Però entre tots haurem de trobar una fórmula per "descentralitzar" en el futur aquesta responsabilitat i articular un contacte més continuat i directe amb els camarades de tota l'organització.

ORDRE DEL DIA

1. Com concebem avui la lluita per l'alliberament de la dona. El feminisme i les seves relacions amb la lluita de classes en general.
2. El moviment de dones. Objectius i concepció. Alternatives per avui. La seva presència en el procés polític. Perspectives per al futur.
3. La militància de les dones dins del Partit. Com articulem organitzativament el treball en aquest front de masses.

Quan a tots nivells s'està disputant l'alternativa entre la reforma o la ruptura i la classe treballadora mostra constantment la seva repulsa a les darreres mesures del govern, no falta qui ens acusi de que parlar en aquests moments d'alliberació de la dona és distreure l'atenció de les dones per uns objectius que després se'ns "regalaran".

Per a nosaltres, comunistes catalans, no són vàlids els arguments que redueixen l'opressió de la dona a un problema de falta de democràcia, o fins i tot de socialisme. Per a nosaltres és un problema molt més profund íntimament lligat a la lluita de classes en general i sols resoluble en un marc polític, econòmic, social i ideològic en què els interessos de la gran majoria estiguin en primer pla. Aleshores podrem parlar de l'alliberament de la dona i també de la societat en general.

La convocatòria d'aquesta Assemblea demostra, una vegada més, la nostra intencionalitat d'anar creant les bases per a convertir-nos realment en el Partit de l'alliberament de la dona.

Mancats d'una arrelada teoria marxista al respecte i amb una pràctica voluntariosa i rica, però encara a les beceroles, creiem necessari mantenir una actitud oberta a totes les inquietuds i suggeriments, vinguin de dintre o de fora de la nostra organització. De la mateixa manera, no podem pretendre que el Partit resolgui en una reunió problemes que sols la pràctica i discussió diàries amb moltes dones d'arreu de Catalunya i de tot l'Estat espanyol ens pot anar orientant.

Però hi ha tota una problemàtica nova que l'experiència ens obliga a plantejar-nos i sobre la qual estem en condicions de prendre posició. I el fet de plantejar-nos problemes que fa sis mesos no teníem, és ja un pas endavant.

La incompatibilitat que semblava haver-hi entre lluita reivindicativa i lluita feminista, sembla que està desapareixent. Són molts els grups i vocalies de dones que, lluitant per la problemàtica més específica de la dona, participen i sovint dirigeixen lluites d'àmbits més amplis en el barri o l'empresa.

Entendre el feminisme com una posició de lluita enfront de les discriminacions que sofreix la dona, és un fet per a milers de dones, que a tot arreu defensen els seus drets com a treballadores, professionals o mestresses de casa, i al mateix temps com a dones.

Es en aquest sentit que parlàvem de la doble militància i la realitat ens demostra que no sols és compatible, sinó també desitjable.

Perquè la incorporació de la dona sigui un fet en tots els fronts de lluita i les tasques de la casa i la cura dels fills no sigui una càrrega tan feixuga com ho és ara, que impedeix que grans lluitadores ocupin els llocs dirigents que els corresponen i moltes altres dones es retirin a un segon pla en el moment que decideixen muntar una família, proposem obrir un gran debat al si del Partit sobre la necessitat ja des d'ara, de compartir les tasques domèstiques entre tots els membres de la família.

La doble opressió de la dona treballadora de la indústria i del camp ha de tenir una importància especial en aquesta assemblea. Sobre la dona camperola, són pocs els coneixements que en tenim, però les nostres dones

treballadores, sobretot del Baix Llobregat, tenen experiències molt interessants per explicar-nos no totes positives i a vegades fins i tot amb l'oposició dels propis companys. Precisament per això creiem urgent dedicar una atenció prioritària a discutir el nostre treball, per tal que el moviment obrer faci seves les reivindicacions feministes.

Després de les Jornades Catalanes de la Dona, que van reunir més de 3.000 participants, el moviment per l'alliberament de la dona és ja un fet. Són els objectius i les formes organitzatives les que hem de definir en àmplies assemblees a cada lloc.

Nosaltres, una vegada més, ens definim per un moviment unitari, democràtic en el seu funcionament, que englobi dones de classes i capes diferents, que reivindiqui els drets que la dona ja havia conquerit a Catalunya en temps de la Generalitat. També estem per un moviment independent de qualsevol grup polític que estigui compromès i interrelacionat amb les instàncies unitàries i altres moviments de masses que avui lluiten per la llibertat i la democràcia.

Són les tasques i campanyes més concretes d'aquest moviment les que hem d'anar configurant, i els suggeriments i les experiències dels diferents llocs dels treballs realitzats, seran una aportació molt valuosa a les discussions de l'Assemblea.

La situació predemocràtica fa preveure una explosió molt gran d'aquesta problemàtica i ja avui podem establir les bases polítiques i materials que ens poden facilitar en un futur no molt llunyà la massiva incorporació de dones al moviment.

Com hem reconegut moltes vegades, la situació de discriminació de la dona a la societat, s'ha reflectit en el si del Partit. Els prejudicis i la ideologia reaccionària han trobat terreny adobat també entre els comunistes pel que fa a la dona.

Això que diem molts cops a nivell general cal que sigui assumit individualment per tots els companys i companyes que militen a les nostres files. Sols una major comprensió dins del Partit de la discriminació de la dona pot acabar amb aquesta. Els comunistes hem d'esforçar-nos per portar el debat al conjunt de la societat perquè siguin les àmplies masses, juntament amb els comunistes i altres forces progressistes, les que assumeixin la problemàtica de l'alliberament de la dona.

Garantir en el terreny político-ideològic i en l'organitzatiu el treball per l'alliberament de la dona al si del nostre Partit és tasca d'aquesta Assemblea.

BARCELONA, a 2 de novembre 1976